Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om utvecklingen av kunskaper och kompetens för att främja Lissabonmålen

(2005/C 292/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET,

SOM BEAKTAR

1. de slutsatser som Europeiska rådet antog i mars 2005 ([1]), vilka gav Lissabonstrategin ny stimulans genom inriktning på tillväxt och sysselsättning med betoning på kunskap, innovation och humankapital samt på livslångt lärande som en nödvändig förutsättning för att dessa mål skall kunna uppnås,

2. de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning (2005–2008) ([2]) inom ramen för Lissabonstrategin, i vilka man uppmanar till anpassning av utbildningssystemen genom att

   — förbättra och garantera attraktiva och öppna utbildningssystem med hög kvalitetsstandard,

   — möta nya yrkesbehov, uppnå central kompetens och svara upp mot framtida färdighetskrav genom att förbättra utformning och tydlighet när det gäller utbildningsbevis, faktiskt erkänna dessa samt validera icke-formellt och informellt lärande,

ERINRAR OM ATT

1. man, som ett led av Köpenhamnsprocessen, i Maastricht-kommunikén från december 2004 uppmanade till inriktning på ”att koppla yrkesutbildningen till kunskapsekonomins arbetsmarknadskrav för att därigenom få välutbildad personal” samt till utveckling av en europeisk ram för kvalifikationer ”huvudsakligen baserad på kompetens och resultaten av lärande”,

2. man som en del av arbetsprogrammet Utbildning 2010 i den gemensamma delrapporten från 2004 ([3]) efterlyste utökat partnerskap (nationellt, regionalt, lokalt och sektoriellt) för att utveckla flexibla och effektiva utbildningssystem samt en europeisk ram för kvalifikationer, om vilken kommissionen för närvarande samråder,

UNDERSTRYKER ATT

1. ”kunskaper och kompetens” i dessa slutsatser omfattar hela skalan av resultat från alla former och nivåer av lärande, resultaten av alltifrån formellt till icke-formellt och informellt lärande; kunskaper och kompetens bidrar till självförverkligande, aktivt medborgarskap och social sammanhållning, samtidigt som de lägger en grund för ekonomisk tillväxt; kunskaper och kompetens bidrar också till anpassningsförmåga, innovation och ökad företagaranda,

2. de ekonomiska resultaten inom EU skulle kunna förbättras genom ökad produktivitet, företagaranda och praktisk användning av forskningsresultat och innovationer,

BETONAR ATT

1. en förbättring av arbetstagares kunskaper och kompetens ökar produktiviteten; välutbildad personal är bättre rustad att reagera på förändringarna i en dynamisk kunskapsekonomi och personer med högre kunskaps- och kompetensnivå blir sannolikt lättare socialt integrerade, självförverkligande och aktiva medborgare,

2. ett kunskapsbaserat samhälle och ekonomi behöver en adekvat nivå av central kompetens, bland annat digital kompetens och e-kompetens bland medborgarna och en kapacitet att efter behov bygga upp sådan kunskap och kompetens på högre nivå,

3. den ekonomiska tillväxten kan utebli om investeringarna i kunskaper och kompetens är begränsade till de välutbildade; väsentliga ekonomiska vinster kan också erhållas genom att förbättra den centrala kompetensen, genom att tillgodose behoven hos lågutbildade och mindre gynnade grupper, samt genom att bättre utnyttja de kunskaper och den kompetens som exempelvis äldre medborgare besitter,

ÄR ENIGA OM ATT

1. utvecklingen av kunskaper och kompetens är ett centralt inslag i strategier för livslångt lärande; dessa bör innefatta förvärvande av central kompetens och bygga på effektiva allmänna utbildningssystem som formar individer angelägna att förnya och utveckla sina kunskaper och sin kompetens livet igenom. Lika anseende och kopplingar mellan yrkesutbildning och allmän utbildning bör främjas. Vägledning livet igenom är också av avgörande betydelse för att understödja människor att uppnå och förnya sina kunskaper och sin kompetens,

([1]) Dok. 7619/1/05.
([2]) Dok. 10205/05 (skall offentliggöras i EUT).
([3]) Dok. 6905/04.

2. utbildningsministrarna har en central roll när det gäller att sörja för effektiva kunskaps- och kompetensstrategier; för att man skall kunna uppnå detta är det av avgörande betydelse att få till stånd en nära samverkan med alla berörda ministerier.

3. framåtblickande strategier också bör ingå i utbildningspolitiken i syfte att förutse samhällets och ekonomins kunskaps-, kompetens- och yrkesbehov,

4. de berörda ministerierna därför bör få till stånd en aktiv medverkan av näringslivets och arbetsmarknadens organisationer och andra berörda parter, inbegripet forskningsorgan, för att fastställa behoven av kunskaper och kompetens inom olika sektorer; sådana partnerskap kan höja produktiviteten, minska kunskapsklyftorna och stimulera arbetsgivarna att utbilda och vidareutbilda sin personal,

5. inrättandet av en europeisk ram för kvalifikationer bör leda till ökad tydlighet och erkännande av vilken kunskap och kompetens som arbetsmarknaden behöver samt göra det möjligt för olika sektorer på europeisk nivå att anta nya utmaningar på utbildningsområdet,

6. innovativa metoder för att erbjuda lärande, exempelvis med hjälp av IKT, ger bredare engagemang i ett livslångt lärande och därför kan minska socialt utanförskap och förbättra balansen inom arbetslivet; flexibel utbildning av arbetstagare kan underlättas genom förbättrad samverkan med olika utbildningsarrangörer och effektiv användning av IKT-infrastrukturen,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT GEMENSAMT

1. ta upp sektorsspecifika kunskaper i samband med utvecklingen av kunskaper och kompetens, som ett led i arbetsprogrammet Utbildning 2010,

2. använda framtida gemenskapsinstrument för utbildning till att utveckla sektorsbaserade strategier för kunskaper och kompetens inom såväl yrkesutbildning som högre utbildning,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

1. säkerställa effektiv samverkan mellan berörda ministerier vid utformningen av strategier för kunskaper och kompetens, bland annat vid utarbetandet av de årliga nationella ”Lissabonrapporterna” och inom sina nationella strategier för livslångt lärande,

2. bygga partnerskap på nationell, regional, lokal och sektoriell nivå med de viktigaste berörda parterna, bland annat arbetsgivare och fackförbund, i enlighet med nationell lagstiftning och praxis; genom dessa partnerskap bör det skapas ett efterfrågestyrt system i vilket man beaktar det långsiktiga behovet av kunskap och kompetens uppmuntrar till investeringar i kunskaper och kompetens och tillgodoser mindre gynnade gruppers särskilda behov,

3. verka för samverkan mellan utbildningsarrangörer för att utnyttja befintliga IKT-infrastrukturer, vidga engagemanget i livslångt lärande och höja nivån på medborgarnas e-kompetens.

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

1. under 2006 inrätta en grupp bestående av de medlemsstater vilka som en del i arbetsprogrammet Utbildning 2010 vill utveckla ”peer learning” av sektorsspecifika kunskaper,

2. uppmana Cedefop och vid behov Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen att under 2006 färdigställa en översikt över olika sektorsstrategier för kunskaper och kompetens inom EU samt i anslutningsländerna och kandidatländerna.